

ת"פ 30228/10/20 - מדינת ישראל נגד אחמד צלאח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30228-10-20 מדינת ישראל נ' צלאח

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי אוהיון מתביעות ירושלים
נגד הנאשם		אחמד צלאח ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד לאה צמל מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מקורי בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 3.8.2020 לפנות בוקר, הגיע הנאשם לעמדת בידוק במעבר שופעט, כשבאמתחתו סכין מטבח שלהבה באורך כ-30 ס"מ, בה החזיק שלא כדין.

מהלך הדין

2. הנאשם הודה בכתב האישום המקורי, ללא הסכמה עונשית, והוסכם על שליחתו לשירות המבחן לקבלת תסקיר. הסניגורית ביקשה ששירות המבחן יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה. לאחר קבלת התסקיר ושמיעת הטיעונים לעונש, ציינתי בהחלטתי כי מתחם העונש ההולם כולל בתוכו אפשרות של הטלת מאסר בעבודות שירות, ולכן הוריתי על שליחת הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת, וציינתי שבנסיבות המקרה, לא סברתי שניתן לבטל את ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 24, רווק, השני מבין ארבעה אחים ואחיות. הוא גדל במשפחה נורמטיבית, סיים 10 שנות לימוד ומאז עובד ברצף. בשנים האחרונות הוא עובד במפעל מזון ומוערך לחיוב ע"י מעסיקו (הוצג מכתב המלצה ממעסיקיו לשירות המבחן). הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים וטען כי פעל בחוסר שיקול דעת מבלי להבין את התוצאות האפשריות של מעשיו. הוא נעצר במשך

יומיים בגין תיק זה וחווה זאת באופן מרתיע. כמו כן שהה 4 ימים במעצר בית. הנאשם הביע חשש מהותרת הרשעתו על כנה ופגיעה בתעסוקתו. נוסף לעבודתו במפעל יש לו הכשרה כנהג משאית, אך בשל קשיים בעברית, התקשה למצוא עבודה בתחום. שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם, סבר שאינו מאופיין בדפוסי מחשבה ומעשה פליליים, ביצע את המעשה בשל חוסר בשלות, ולכן המליץ על ביטול ההרשעה והטלת של"ץ בהיקף 100 שעות.

חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות

4. הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע את עבודות השירות בבית האבות "עידן הזהב" החל מיום 30.1.2023.

טיעונים לעונש

5. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד, המאשימה עמדה ב"כ המאשימה על הנסיבות התמוהות של האירוע ועל חומרתו. היא עתרה למתחם שמתחיל בעבודות ושירות ומסתיים בתשעה חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וביקשה להטיל על הנאשם עונש שכזה, וענישה נלווית. היא התנגדה לביטול ההרשעה נוכח נסיבות המקרה. הסניגורית סברה שאין לייחס לנאשם מניעים שאינם כלולים בכתב האישום, וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן על כל חלקיה.

קביעת מתחם הענישה

6. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

7. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של ביטחון הציבור ושלומו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

8. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם נתפס עם סכין מטבח במחסום. לא נמסר כל הסבר סביר והגיוני להחזקת סכין מטבח בכליו של הנאשם, כשעבר במחסום באישון לילה. בכל הכבוד לדברי הסניגורית, בית המשפט חי בתוך עמו ובמציאות החיים המורכבת בירושלים, ואין צורך לומר כי שילוב של מציאת סכין במחסום על-רקע פיגועים המבוצעים תדיר בירושלים בפרט ובארץ בכלל, מעורר תהיה ביחס למניעי הנאשם לכל הפחות, ודאגה ממשית אם לא למעלה מכך. אינני מייחס מניעים לאומניים לנאשם, ובוודאי שספק ייזקף לזכותו, אך גם אם בית המשפט מחויב להיצמד לנסיבות המתוארות בכתב האישום, כפי שעשיתי, לא ניתן לנתק את הנסיבות ממציאות החיים, שהיא בגדר ידיעה שיפוטית. לכן, עצם המעשה מעורר שאלות שלא קיבלתי עליהן מענה מהנאשם, מהסניגורית או משירות המבחן. בפועל לא נגרם נזק, ופוטנציאל הנזק בל ישוער.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, עבירה של החזקת סכין תלויה בנסיבותיה ולכן גם מדיניות הענישה מגוונת:

א. רע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מ"י (מיום 27.6.2012) - במקרה זה הנאשם החזיק סכין, ונדונה עצם הרשעתו. בית משפט השלום ביטול את ההרשעה והטיל של"ץ, ובית המשפט

עמוד 2

המחוזי הפך את ההחלטה והרשיע. בית המשפט העליון הותיר את ההחלטה על כנה.

ב. רע"פ 632/14 **אדוניה נ' מ"י** (מיום 31.7.2014) - הנאשם החזיק בסכין פרפרית באורך 20 ס"מ עת נכנס למועדון. אושרה ההרשעה ואושר עונש של מאסר מותנה ושל"ץ.

ג. רע"פ 3676/15 **מחאג'נה נ' מ"י** (מיום 8.6.2015) - הנאשם החזיק סכין בכלא ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל על בסיס מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשים.

ד. רע"פ 10124/16 **אלימלך נ' מ"י** (מיום 3.5.2018) - הנאשם החזיק סכין בבית חולים. אומץ מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר והנאשם נדון למאסר בשל עבירה נוספת, שאינו רלבנטי לעניינו.

10. **מתחם הענישה** - ניתן לראות, כי בנסיבות בהן הסכין מוחזקת במקום "טעון", דוגמת בית כלא ובית חולים, מדיניות הענישה מחמירה יותר, וזוהי הגישה שיש לאמץ גם במקרנו. לפיכך מתחם העונש יעמוד שבועיים ועד 10 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

11. לזכות הנאשם הודאתו במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ללא הסדר, אורחותיו הנורמטיביות והיעדר דפוסים עברייניים. הנאשם חרוץ ועובד לאורך שנים ומחזיק במשרה בה מרוצים ממנו כעולה מהתסקיר. אין לו כל רישום פלילי ומאז האירוע לא נפתחו לו תיקים חדשים. לקחתי בחשבון כי הנאשם היה עצור יומיים וכן שהה במעצר בית ארבעה ימים נוספים והדבר הותיר בו חותם מרתיע. לכן יש למקמו בתחתית המתחם, תוך הטלת תקופת עבודות שירות קצרה על-מנת שהנאשם לא יאבד את מקור פרנסתו.

העתירה לביטול הרשעה

12. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו, נסיבות ביצוע העבירה כפי שעמדתי עליהן אינן מאפשרות את ביטולה, וממילא, הנאשם לא הציג כל נזק בלתי מידתי שייגרם לו מהותרת ההרשעה על כנה. לפיכך העתירה נדחת.

גזירת הדין

13. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 21 ימי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו ע"פ חישוב שב"ס שיכריע, החל מיום 30.1.2023, אשר ירוצו בבית אבות עידן הזהב, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי

עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות עבירה של החזקת סכין או אגרופן;

ג. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן במשך שנתיים מסיום עבודות השירות. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסכין.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, במעמד הצדדים.